

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Регистрационен индекс	Дата
ВСС - 15937	06-02-2026

ДО
ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ НА
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

ДО
Г-ЖА Б. ГЯУРОВА - ВЕГЕРТСЕДЕР
ДИРЕКТОР НА
БЪЛГАРСКИ ИНСТИТУТ
ЗА ПРАВНИ ИНИЦИАТИВИ

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА,

Представям отговори на въпроси, зададени ми от „Български институт за правни изследвания“, по повод кандидатурата ми в процедура за заемане на длъжност „Административен ръководител – окръжен прокурор на Окръжна прокуратура – гр. Враца“.

1. „Какво е вашето мнение по отношение на окрупняването на прокуратури или промяна на тяхната компетентност, вкл. и по посока нейното разширяване?“

Считам извършеното окрупняване на районни прокуратури, завършено през 2021г. на територията на област Враца за достатъчно. Положителен резултат от тези действия в нашият район бе решаването на кадровият въпрос в бившата Районна прокуратура – Оряхово. В същото време в окрупнената РП – Враца са налични териториални отделения /бивши районни прокуратури/ със значителна специфика и разнородност в престъпната дейтелност, което особено в първоначалния етап след окрупняването носеше трудности в практическата работа и ръководство. Самото окрупняване доведе до ангажиране на ОП-Враца с финансово-стопанската дейност, което носи своята отговорност. Що се отнася до окрупняването на окръжно ниво – считам го за абсолютно нефункционално, отново разглеждано през призмата на наличните трудности, свързани със спецификата на работа на отделните райони. Това, пренесено на окръжно ниво би било контрапродуктивно за прокурорската работа, защото всяка област е със своята специфика и институционална обвързаност с другите държавни органи. По идентичен начин разсъждавам относно промяната на компетентността, като считам, че в настоящият момент има постигнат добър баланс.

2. *“Смятате ли, че избраните административни ръководители следва да преминават обучение по Кодекса за етично поведение на българските прокурори и следователи с оглед специфичните правила за тях, разписани в него?”*

Спазването на правилата в Кодекса е задължение за всеки прокурор или следовател. В още по-голяма степен това важи за административните ръководители, които са облика на съответните структури в регионален и национален мащаб. Обучения в тази насока, могат да се ангажират, но не смятам, че следва да са със задължителен характер. Такива обучения следва да имат ясна основа за подобряване на професионалната среда и утвърждаването на етичното и колегиалното поведение в отношенията с магистрати, колеги и граждани.

3. *“Считате ли, че понастоящем съществуват достатъчно законови гаранции за ефективно разследване на престъпления, извършени от главния прокурор или негов заместник?”*

Отговорът на поставеният въпрос е – да, смятам, че законодателят направи всичко възможно да регулира този въпрос. Нормите на глава 31,а“ от Наказателно-процесуалния кодекс са гарант за възможността да се разследват евентуални престъпления, извършени от главния прокурор или негов заместници. Самият факт, че съдия, определен по реда на чл.112, ал.6 от ЗСВ ръководи досъдебното производство/участва в съдебното производство дава отговор налице ли са гаранции за ефективно разследване.

4. *“Смятате ли, че са необходими законодателни промени във връзка с решенията на СЕС по делата C-648/2020г. и C-852/2019г., относно българските ЕЗА и ЕЗР?”*

С измененията на ЗЕЕЗА /ДВ бр.100/2023г./, се въведе нов чл.56а. Той обезпечи съдебния контрол по отношение на изготвените ЕЗА от прокурори. Идентичен съдебен контрол е наличен в чл.5 от ЗЕЗР. Това е пряко следствие от посочените решения на Съда на ЕС. Издаваните съдебни определения от българските съдилища са гаранция за законосъобразност на ЕЗА. В тази връзка считам, че към момента са налице основни гаранции и са възприети необходимите законодателни промени с оглед съобразяване на националното законодателство и правоприлагане с решенията на СЕС.

5. *“Смятате ли, че следва да продължи реформата на съдебната власт след решението на КС от 26.07.2024г., относно промените в Конституцията на Република България /ДВ бр.106/2023г./ и ако да – в каква посока?”*

В ръцете на законодателния орган на страната – Народното събрание е приемането на изменения в отделни закони или приемането на нови такива, вкл. тези засягащи функционирането на съдебната власт. В същото време всеки такъв акт следва да бъде съобразен с конституционно определените граници. В тази връзка, посоченото решение на Конституционния съд ясно сочи докъде и по какъв начин могат да се правят изменения на Конституцията, вкл. противоконституционността на определени законодателни решения. Реформата на съдебната власт, насочена към подобряване на нейното функциониране в бъдеще следва да е обвързана със спазване на основните конституционни положения.

6. *„И. ф. главен прокурор Борислав Сарафов оспори разпоредбите на ЗИД на ЗСВ от януари 2025г., с които не се разрешава на изборни членове на ВСС с изтекъл мандат да правят предложения до президента за избор на т.нар. “трима големи“. През декември 2025г. той оттегли жалбата си, чрез което бе препятствано и делото до Конституционния съд, иницирано чрез него. С оглед на този продължаващ процедурен каламбур, разпорежданията на наказателните състави на ВКС и становището на Общото събрание на Наказателната колегия на ВКС от октомври 2025г., съгласно което г-н Сарафов не може легитимно да продължи да легитимно да продължи да бъде и. ф. главен прокурор, поради ограниченията наложени от измененията в ЗСВ /потвърдено впоследствие от решенията на други съдебни състави/ смятате ли, че г-н Сарафов към момента е легитимен изпълняващ функциите главен прокурор на Република България?”*

На посочения въпрос ще отговоря в духа на предходния – законодателно решение е изменението на чл.173, ал.15 от ЗСВ. Фигурата и статута на главния прокурор е конституционно закрепена. По същия начин стои въпросът в Висшият съдебен съвет, които е постоянно действащ орган. Необходимостта от функционирането на съдебната власт и в частност прокуратурата изискват конкретни лица, избрани по съответен ред да заемат конкретните постове. Обратното би довело до блокиране на съдебната система и правен хаос. В тази връзка отговорът на зададеният ми въпрос е, че има решение по този казус на компетентния орган – ПК на ВСС, относно изпълняващият функциите главен прокурор, което е актуално в настоящият момент.

7. "На стр.4 от концепцията Ви сочите, че „ръководителят на всяка структура следва да има вътрешна увереност и необходимост да усеща и знае пулса на общественото мнение“. Как това помага на административния ръководител в прокуратурата?"

8. „На стр.11 от концепцията Ви посочвате, че при встъпването Ви като административен ръководител броят на преписките, образувани по самосезиране е бил само 3. Как се увеличи този процент и как си обяснявате пасивността на прокурорите при използване на института на самосезиране?“

Ще си позволя да отговоря на двата зададени въпроса, защото обективно отговорът на първият въпрос /номер 7/ води до отговор на следващия въпрос /номер 8/. Според мен всеки ръководител в прокуратурата следва да познава и следи обществените настроения по конкретни казуси. Липсата на чувствителност в работата, при налични сигнали в медиите, препятстват смислената, почтена и качествена прокурорска работа. Самосезирането е инструмент, който дава възможност за реакция по конкретни проблеми, при който няма депозиран нарочен сигнал. В тази връзка за повишаване на броят преписки след самосезиране след 2020г. от голямо значение за нашата работа бяха материалите, които се публикуват в местните и национални медии, които имаха активна роля за сочене на данни за евентуални закононарушения.

9. „На стр.19 от концепцията Ви посочвате, че „има конкретни области“, в които прокуратурата следва да се ангажира с „по-голяма дейтелност“. Бихте ли посочили кои са тези области и какви мерки предлагате в тази насока?“

По повод посочения цитат от моята концепция, мога да отговоря, че областите, посочени от мен, в които следва да фокусираме усилията си като прокурори през следващите години са описаните в концепцията – престъпленията против собствеността; общоопасните престъпления; свързаните с държането и разпространението на наркотични вещества и др. Постарал съм се в концепцията си да изложа освен достиженията ни през последните пет години и мерките за подобряване на нашата работа. Без да бъда обстоятелствен ще посоча, че доброто взаимодействие с останалите държавни органи, стриктното спазване на закона и активността ни по отделните производства са гаранция за постигане на положителни резултати.

05.02.2025г.

С уважение:

/Владимир Сираков/